

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 7723 van 30 november 2011
in de zaak A. 202.286/XIV-33.650**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Opsommer
kantoor houdend te 9700 Oudenaarde
Gentstraat 152
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 29 oktober 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 67.289 van 26 september 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 8 november 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Artikel 1, A, 2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Vluchtelingenverdrag) heeft geen rechtstreekse werking in het Belgische recht. Artikel 33 van het Vluchtelingenverdrag is

enkel van toepassing op erkende vluchtelingen. De verzoeker is echter niet als vluchteling erkend en kan zich dan ook niet dienstig op die bepaling beroepen. Het eerste middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Er kan niet worden ingezien op welke wijze artikel 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou verplichten om in zijn arresten de beroepsmogelijkheid die ertegen openstaat te vermelden. Bovendien heeft de verzoeker tijdig cassatieberoep aangetekend tegen het bestreden arrest zodat hij geen belang heeft bij de opgeworpen schending. Het eerste middel is in die mate kennelijk ongegrond.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt in beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal over de volle rechtsmacht en kan dan ook zelf oordelen over de stukken die voor hem worden aangebracht. Wat de door de verzoeker aangebrachte recente rapporten van Human Rights Watch en Amnesty International betreft, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest terecht op dat hij “met de loutere verwijzing naar de algemene moeilijke en soms gevaarlijke situatie in Tsjetsjenië (...) en de verdwijning van een dorpsgenoot niet aantoont dat er in Tsjetsjenië een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet” en dat “de motivering dat er in de huidige situatie in Tsjetsjenië voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een reëel risico ingevolge het binnenlands conflict wordt niet weerlegd door het benadrukken van het feit dat Tsjetsjenië nog steeds niet vrij is van problemen en er nog steeds mensenrechtenschendingen bestaan”. Het bestreden arrest voldoet dan ook aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Het tweede middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertig november tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams